

Resolució 239/2021, de 4 de març

Número d'expedient de la Reclamació: 118/2021

Administració reclamada: Diputació de Tarragona

Informació reclamada: Informes tècnics per denegar l'accés a un recinte del patrimoni provincial.

Sentit de la resolució: Desestimació

Resum: L'accés a la informació pública, per raons òbvies, es pot exercir en relació amb la informació pública materialment existent. Si no existeix, és del tot impossible donar-hi accés. Per tant, la Diputació de Tarragona va resoldre correctament la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació posant de manifest aquesta inexistència. En conseqüència, la Reclamació ha de ser desestimada perquè la resolució provincial que té per objecte és adequada a l'ordenament jurídic.

Paraules clau: Diputacions. Béns patrimonials. Informació inexistent.

Ponent: Josep Mir Bagó

Antecedents

1. El 2 de febrer de 2021 entra a la GAIP la Reclamació 118/2021, presentada contra la Diputació de Tarragona, en relació amb la sol·licitud indicada a l'antecedent següent. La persona reclamant sol·licita el procediment de mediació previst a l'article 42 de la Llei 19/2014, del 29 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAIPBG) i regulat pels articles 36 a 41 del Reglament de la GAIP, aprovat pel Decret 111/2017, de 18 de juliol (RGAIP).
2. El 14 de gener de 2021 la persona reclamant demana els informes tècnics pels quals es denega l'accés al recinte del Preventori de la Savinosa.
3. El Decret de Presidència de la Diputació d'1 de febrer de 2021 resol la sol·licitud anterior. Considera que el Preventori de la Savinosa no és un bé de domini públic, sinó del patrimoni de la Diputació, que no té establert un règim de visites i es troba en un estat prou malmès com per no garantir la seguretat de les persones que el visitin. Per tots aquests motius, considera que no cal cap informe per denegar les visites. En conseqüència, es resol la inexistència de la informació sol·licitada i facilitar a la persona l'informe del servei de la Unitat de Patrimoni que així ho argumenta.

4. La Reclamació presentada el 2 de febrer de 2021 indica que la resposta obtinguda ha set que no existeixen els informes sol·licitats.
5. El 5 de febrer de 2021 la GAIP admet provisionalment la Reclamació, informa a la persona reclamant sobre els aspectes més rellevants de la seva tramitació i de la posició jurídica que ostenta com a persona interessada, de conformitat amb la legislació de procediment administratiu i la de transparència i accés a la informació pública. Li demana especialment que informi a la GAIP immediatament de les comunicacions que rebí de l'Administració reclamada relatives a la informació pública sol·licitada, mentre duri la Reclamació.
6. El 5 de febrer de 2021 la GAIP comunica la Reclamació a la Diputació de Tarragona i li requereix que, dins del termini de quinze dies establert per l'article 33.4 RGAIP, li trameti un informe sobre ella, així com també còpia de l'expedient de la sol·licitud d'informació de la que deriva i, en general, dels antecedents que puguin ser rellevants per resoldre la Reclamació. També li demana el nom de la persona que representarà la Diputació en el procediment de mediació sol·licitat per la persona reclamant.
7. El 24 de febrer de 2021 la GAIP rep l'informe de la Diputació de Tarragona que, després d'exposar detalladament els fets i les consideracions jurídiques en aplicació de les quals hauria tramitat degudament la sol·licitud i resolt allò procedent, conclou: "Cal assenyalar que en aquest expedient no ens trobem davant de cap cas d'inadmissió a tràmit de la sol·licitud, de denegació d'accés a la informació, d'accés parcial, d'aplicació de límits o de la falta de derivació de la sol·licitud a altra administració que pot disposar de la informació, per exemple, atès que la informació sol·licitada, els informes dels tècnics de la Diputació de Tarragona en els que es basa la denegació d'accés al recinte de la Savinosa, no existeix, i d'aquesta circumstància es d'allò que s'ha informat al sol·licitant".
8. L'1 de març de 2021, a la vista de què ha quedat acreditada la inexistència de la informació sol·licitada, el mediador considera que la mediació sol·licitada esdevé mancada d'objecte que pugui ser susceptible de mediació, motiu pel qual és procedent cloure el procediment de mediació, de manera que la Reclamació finalitzarà mitjançant Resolució del Ple de la GAIP.

Fonaments jurídics

1. Competència de la GAIP i contingut i abast generals del dret d'accés a la informació pública

L'article 39.1 LTAIPBG estableix que "Les resolucions expresses o presumptes en matèria d'accés a la informació pública i, si escau, les que resolguin el recurs de reposició poden ésser objecte de reclamació gratuïta i voluntària davant la Comissió de Garantia del Dret d'Accés a la Informació Pública, encarregada de vetllar pel compliment i les garanties del dret d'accés a la informació pública que regula aquest títol". L'article 29 RGAIP desenvolupa aquest precepte i concreta que també poden ser objecte de reclamació davant la GAIP les comunicacions que substitueixin les resolucions i l'incompliment material del dret d'accés, quan aquest ha estat reconegut expressament o presumpta. D'acord amb aquests preceptes, la GAIP és competent per tramitar i resoldre aquesta Reclamació.

L'article 2.c LTAIPBG defineix el dret d'accés a la informació pública com "el dret subjectiu que es reconeix a les persones per a sol·licitar i obtenir la informació pública, en els termes i les condicions regulats per aquesta llei". Per la seva banda, l'apartat *b* del mateix precepte defineix la informació pública com "la informació elaborada per l'Administració i la que aquesta té en el seu poder com a conseqüència de la seva activitat o de l'exercici de les seves funcions, inclosa la que li subministren els altres subjectes obligats d'acord amb el que estableix aquesta llei".

Segons l'article 18.1 LTAIPBG, "Les persones tenen el dret d'accedir a la informació pública, a què fa referència l'article 2.b, a títol individual o en nom i representació de qualsevol persona jurídica legalment constituïda". I l'article 20.1 de la mateixa llei afegeix que "El dret d'accés a la informació pública es garanteix a totes les persones, d'acord amb el que estableix aquesta llei. El dret d'accés a la informació pública només pot ésser denegat o restringit per les causes expressament establertes per les lleis".

Així mateix, els apartats 2 i 3 de l'article 20 LTAIPBG estableixen els següents requisits i criteris per a l'aplicació dels límits legals al dret d'accés a la informació pública: "2. Les limitacions legals al dret d'accés a la informació pública han d'ésser aplicades d'acord amb llur finalitat, tenint en compte les circumstàncies de cada cas concret, s'han d'interpretar sempre restrictivament en benefici d'aquest dret i no es poden ampliar per analogia. 3. Per a aplicar límits al dret d'accés a la informació pública, l'Administració no disposa de potestat discrecional i ha d'indicar en cada cas els motius que ho justifiquen. En la motivació cal explicitar el límit que s'aplica i raonar degudament les causes que en fonamenten l'aplicació".

A més, els límits legals al dret d'accés a la informació pública no són d'aplicació automàtica i absoluta (l'encapçalament de l'article 21 LTAIPBG es refereix expressament a què els límits

enumerats per aquest precepte “poden” dur a la denegació de l'accés sol·licitat), de manera que l'article 22 de la mateixa Llei requereix que siguin aplicats d'acord amb criteris de proporcionalitat i temporalitat: “Els límits aplicats al dret d'accés a la informació pública han d'ésser proporcionals a l'objecte i la finalitat de protecció. L'aplicació d'aquests límits ha d'atendre les circumstàncies de cada cas concret, especialment la concurrència d'un interès públic o privat superior que justifiqui l'accés a la informació. 2. Els límits del dret d'accés a la informació pública són temporals si així ho estableix la llei que els regula, i es mantenen mentre perduren les raons que en justifiquen l'aplicació”.

2. Inviabilitat de la mediació

Tot i que la persona reclamant ha sol·licitat tramitar aquesta Reclamació d'acord amb el procediment de mediació, a la vista de què la Diputació ha acreditat la inexistència de la informació sol·licitada, la mediació sol·licitada esdevé inviable, per manca d'objecte.

En aquestes circumstàncies, el mediador ha considerat que escau aplicar allò previst pels articles 42.6 LTAIPBG i 37.5 RGAIP, perquè si una informació sol·licitada no existeix és impossible mediar i transaccionar sobre l'accés a ella, ha donat per acabada la mediació i ha informat a les parts que properament la Reclamació serà finalitzada mitjançant resolució del Ple de la GAIP.

3. La Reclamació ha de ser desestimada

La resolució de la Diputació indicada a l'antecedent 3 i l'informe aportat per aquesta Administració a aquest procediment coincideixen a assenyalar que la informació sol·licitada no existeix, i que, atesa la naturalesa jurídica del Preventori de la Savinosa, no cal que existeixi, ja que hi ha raons que justifiquen que aquest recinte romangui tancat al públic. La persona reclamant al·lega al seu formulari de Reclamació precisament aquesta inexistència de la informació.

L'accés a la informació pública, per raons òbvies, es pot exercir en relació amb la informació pública materialment existent. Si no existeix, és del tot impossible donar-hi accés. Per tant, la Diputació de Tarragona va resoldre correctament la sol·licitud d'informació pública de la que deriva la Reclamació posant de manifest aquesta inexistència. En conseqüència, la Reclamació ha de ser desestimada perquè la resolució provincial que té per objecte és adequada a l'ordenament jurídic.

4. Publicitat de les resolucions de la GAIP

L'article 44 LTAIPBG preveu que les resolucions de la GAIP s'han de publicar en el portal de la Comissió previst a l'article 25 RGAIP, amb la dissociació prèvia de les dades personals.

Resolució

Sobre la base dels antecedents i fonaments jurídics exposats, el Ple de la GAIP, en la sessió de 4 de març de 2021, resol per unanimitat desestimar la Reclamació 118/2021 perquè la resolució provincial que té per objecte és conforme a l'ordenament jurídic i disposar la publicació d'aquesta resolució al web de la GAIP.

Elisabet Samarra Gallego

Presidenta

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa, es pot interposar recurs contenciós administratiu davant el Tribunal Superior de Justícia de Catalunya en un termini de dos mesos, a comptar de l'endemà de la notificació de la resolució, d'acord amb la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.